

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Jncipit Epistola Aurelij Carthagine[n]sis episcopi, ad Damasum Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

nata heresi statuerunt canones tres. Quorum maxime auctor Nestorius Constantinopolitanus fuit
¶ Tertia in Epheso ducentorum patrum contra Nestorium Constantinopolitanum episcopum, qui dicebat beatam virginem Mariam non dei, sed hominis tantummodo genitricem, ut aliam personam carnis, aliam faceret diuinitatis, temporibus Theodosij magni principis, Celestini pape Romani, Iuuenalis Constantinopolitani Cyrilli Alexandrini. Qui duodecim capitula contra Nestorium blasphemiarum totidem capitula auctore eodem sancto Cyrillo anathematizando conscripserunt.
¶ Quarta in Calcedone sexcentorum triginta patrum, contra Euticem Constantinopolitanum abbatem qui assererat christum post humanam assumptionem non ex duabus naturis existere, sed sola in eo diuinam naturam permanere, temporibus Martiani principis, Leonis pape Romani, Iuuenalis hierosolymitani, Anatholij Constantinopolitani, Qui condennata heresi statuerunt canones viginti septem. Quorum auctor maxime idem sanctus Anatholius Constantinopolitanus episcopus fuit.
¶ Quinta Constantinopoli contra Theodorum Mopsuestenum, & omnes hereticos, qui Theodorus dicebat alium deum esse verbum, & alium Christum, & sanctam virginem Mariam negabat dei genitricem fuisse, temporibus Iustiniani principis, Vigilij pape, domini Antiocheni, Euticij Constantinopolitani, qui quatuordecim capitula anathematizando scripserunt contra Theodori, & sociorum eius blasphemias.
¶ Sexta in Constantinopoli, centum quinquaginta patrum contra Macharium Antiochenum episcopum & socios eius, qui vnam voluntatem, & operationem in christo falsa suspitione ascribebant, temporibus Constantinij principis, Agathonis pape Romani, Georgij Constantinopolitani. Qui condennata heresi anathematizando scripserunt octa capitula,

Nestorius

Euticus

¶ Item annotatio synodorum quarum gesta in hoc codice continentur.

¶ Prima annotatio Aquitane synodi, qui ante Nicenam fertur fuisse, sed propter auctoritatem maiorem postponitur, in qua patres, 18. statuerunt canones viginti quatuor. Quorum auctor maxime Vitalis Antiochenus episcopus extitit.
¶ Secunda Neocesariensis que post Aquitanam & Nicenam legitur fuisse, in qua patres, 16. statuerunt canones, 14. Quorum auctor maxime Vitalis salaminus extitit.
¶ Tertia Gagræsis, que post Nicenam legitur fuisse, in qua pres. 16. statuerunt canones, 21. propter quasdam necessitates ecclesiasticas, maxime contra Eustachium, qui dicebat quod nullus in coniugali ordine possit, nec vllus fidelis, qui non omnibus renunciaret, que possideret, spem apud dominum haberet, & multa alia venenosa, que enumerare longum est.
¶ Quarta Sardicæsis, in qua patres, 40. statuerunt canones, 21. Quorum auctor maxime Osius Cordubensis episcopus, & Vincentius Capuanus episcopus, & sancte Romane ecclesie legatus extiterunt.
¶ Quinta Antiochena in qua patres, 30. statuerunt, canones, 25. Quatuor auctor maxime Eusebius Palestinensis episcopus extitit.
¶ Sexta Laodicensis in qua pres. 22. statuerunt, canones, 49. Quorum auctor maxime Theodosius episcopus extitit.
¶ Septima Carthaginensis, in qua patres, 217. statuerunt, canones, 33. Quorum auctor maxime Aurelius Carthaginensis episcopus extitit. Etiam sanctus Augustinus Hipponensis episcopus in eadem synodo legitur fuisse temporibus Honorij Augusti.
¶ Octaua Africana sub Theodosio minore Augusto, in qua patres, 214. recitauerunt & firmauerunt canones, 105. qui per diuersa concilia Africane prouincie, temporibus Aurelij Carthaginensis episcopi legitur esse conscripti.
¶ Nona Arelatensis, in qua patres statuerunt canones, &c. Quorum auctores maxime Siluester urbis Rome episcopus, & sanctus Marinus Arelatensis episcopus extiterunt, temporibus Constantini augusti, sicut quidem asserunt.
¶ Decima inter Arelatensis, in qua pres. 19. statuerunt canones Quorum auctor maxime sanctus Cesarius arelatensis episcopus extitit.
¶ Undecima inter Arelatensis, in qua patres, 16. statuerunt canones.
¶ Duodecima inter Arelatensis in vico Ortinsico in qua patres undecim statuerunt canones Quorum maxime auctor sanctus Cesarius arelatensis episcopus extitit.
¶ Tertiadecima inter Arelatensis in qua patres, 19. statuerunt canones. Quorum auctor maxime Sappardus Arelatensis episcopus extitit.
¶ Quartadecima Arausicensis, in qua patres, 16. statuerunt canones Quorum auctor maxime Hilarius episcopus extitit.
¶ Sextadecima Agathensis, in qua patres, 34. statuerunt canones Quorum auctor maxime Cesarius episcopus extitit.
¶ Septimadecima Aurelianensis, in qua patres, 72. statuerunt canones. Quorum auctor maxime Aurelius Arelatensis episcopus extitit temporibus Clodouie regis.
¶ Octauadecima inter Aurelianensis, in qua patres, 31. statuerunt canones, Quorum auctor maxime Melanius Redensis episcopus extitit.
¶ Nonadecima inter Aurelianensis, in qua patres, 23. statuerunt canones. Quorum auctor maxime sanctus Albinus Andegauensis episcopus extitit.

Incipit Epistola Aurelij Carthaginensis episcopi ad Damasum Papam.

Reuerendissimo pape Damaso Aurelius Carthaginensis episcopus. Gloriam apostolice sedis, & vestre sublimitatis gratia nra humilitas exorat, vt statuta que reperire poteritis post sine beati principis apostolorum Petri vsq; ad vestre sanctitatis principium, iuxta apostolice sedis auctoritate, qua cognouimus per vestre sapientie sanctitate gubernari nobis scripta mittere dignemini. Quatinus per vestre sanctitatis nobilitate, atq; prudentia nosse valeamus, q in prefata sancta sede supradictis temporibus sunt decreta, & qui aduersus canonum apostolorum instituta gesserunt cognoscatur, Bene valete sanctissime papa, & orate pro nobis amatissime pater. Data. 8. Kalend. Martij, & lecta Romę Nonas Maij.

Rescriptum Damasi ad Aurelium Carthaginensem episcopum.

Beatissimo fratri, & coepiscopo Aurelio Damasus, scripta sanctitatis tue debita veneratione suscepimus. In quibus sitire venerationem ac prudentiam tuam apostolicam instituta (vt dignum erat) cognouimus. Qua de re quedam ex his que petisti misimus, & quedam adhuc cum iterum miseris, mittere cupimus. Nullum tamen a beati Petri principis apostolorum, sine predecessorum nostrorum pretermisimus, de quibus statutis aliquid tibi per Ammonium presbyterum & foelicem diaconum sub certis signaculis non mitteremus. Que te & custodire optamus, & alijs predicanda, ac publicanda mandamus, ut ab omnibus inuiolate debita veneratione custodiatur, & inuiolate seruetur, atq; ab omnibus futuris temporibus diligenter veneretur, quia violatores voluntarie canonum grauius a sanctis patribus iudicatur, & a spiritu sancto (cuius instinctu ac dono dictati sunt) danatur, quonia blasphemare spiritum sanctum non incogruere videtur, qui contra eosdem sanctos canones non necessitate compulsi, sed libere (vt prefixum est) aliquid proterue agunt, aut loqui presumunt, aut facere volentibus sponte consentiunt. Talis enim presumptio manifeste unigenus est blasphematum spiritum sanctum, quoniam (vt iam prelibatum est) contra eum agit cuius impulsu & gratia, ipse sancti editi sunt canones. Diabolica vero nequitia plerisque subtiliter fallere solet, & ita quorundam imprudentia per similitudinem pietatis seipsum illudit, vt pro salutaribus nocitura persuadeat. Idcirco norma sanctorum canonum qui sunt spiritu dei conditi, & totius reuerentia consecrati fideliter a nobis est scienda, & diligenter tractanda, ne quomodo sanctorum patrum statuta absque inuitabili necessitate (quod absit) transgrediamur, sed fidelissime per ea gradietes, cum eis qui eos instinctu condiderunt diuino in mercedis gloria, & laboris cumulum eorum meritis auxiliante domino habere mereamur. His itaque rite deliberatis, & ad ecclesiarum vestrarum notitiam nra deliberatione perlatis, parere vos eorundem sanctorum canonum regulis summopere conuenit, ne in aliquo eis obuiare quorundam ignauia faciat, sed vestra sapientia & sana doctrina que cupit vos per omnia placere deo illis coheredes & participes celestis regni in sedibus fideles cooperatorum ostendat. Data. 16. kalend. Junij, Gratiano & Cirilio, iiii. consulibus.

Prefatio Isidori in sequens opus.

Isidorus Seruus Christi lectori cōseruo suo. & parēti in domino fideli salutem. Compellor a multis tam episcopis, quam reliquis seruis Christi canonum sententias colligere, & in vno volumine redigere, & de multis vnum facere, Sed hoc oppido conturbat, quod diuerse interpretationes varias sententias faciunt, & licet vnus sit sensus, diuerse tamen sunt sententiae, & alie longiores, alie breuiores. Ea vero concilia que greco sunt adita stilo, ampliusque tripliciter, aut quadrupliciter interpretata, atque conscripta reperimus. Quod si veritas est quarenda et pluribus, grecorum sequamur stilum, eorumque imitemur dictiones, atque exemplaria, Sin minus, ipsi dicant atque exponant quibus tot sunt exemplaria, que codices. Nobis tamen videtur cum in nostro discrepauerint sermone, vt vnitas, & veritas ab ipsis quarenda sit, quoniam lingua adita esse noscitur, Quod & nos fecimus, & sicut a ueris eorum reperimus magistris, in volumine cui hec preponitur prefatiuncula inferere curauimus. Canon autem grece latine regula nuncupatur, Regula autem dicta quod recte ducit, nec aliquando aliorum trahit. Alij dixerunt regulam dictam, uel quod regat, uel quod normam viuendi prebeat, siue quod distortum, prauitque quod corrigat. Synodum autem ex greco interpretari comitatum, uel cetum, Concilium vero nomen tractum ex communi intentione, eo quod in vnum omnes dirigat mentis obtutum, Cilia enim oculorum sunt. Vnde & qui sibimet dissentit, non agunt concilium, quia non sentiunt vnum. Cetus vero conuentus est, nel congregatio a coeundo, id est conueniendo in vnum, vnde & conuentus est nuncupatus, quod omnes ibi conueniunt, sicut conuentus cetus, uel concilium a societate multorum in vnum. In principio vero voluminis huius, qualiter concilium apud nos celebratur posuimus, vt qui nostrum ordinem sequi voluerint, sciatur qualiter hoc agere debeant. Qui autem hoc agere melius elegerint, faciant quod iusto, canonicoque, atque sapientissimo consilio iudicauerint. Denique propter